

Christus
resistentes
conterit,
humiles
sanat.

phyl. Arundinem comminutam non confringet: Resistentes, ac obstantes divinis mandatis, tanquam ferrom, æs, argentum, & in quibus denotabantur quatuor Orbis imperia, Chal-dæorum, Assyriorum, Græcorum, ac Roma-norum, Christus suâ potentia conterit, ac com-minuit, & totaliter dissipat: At verd debiles, ac tenues, qui habent aliquam putredinem, seu

fracturam vitiorum, his tanquam gladio am-putatis, ac resecatis, sanat, fovet, ac ad inte-gritatem vitæ reducit. Ita D. Hieronym. Chry-sostom. Paschal. lib. 6. in Matth. D. Aug. lib. 20. de Civitate, cap. 30. & ait: Persecutores Christi perditâ integritate, quassato calamo, & amisso lumi-ne, lino fumani comparantur, quibus pepercit, & sa-nat.

D. Hieron.
D. Chryf.
D. Paschal.
D. August.

CAPUT XI.

1. **I**T factum est, cum consummasset J E S U S præcipiens duodecim Dis-cipulis suis, transit inde, ut doceret, & prædicaret in civitatibus eo-rum. 2. Joannes autem cum audisset in vinculis opera Christi, mit-tens duos de discipulis suis. 3. Ait illi: Tu es, qui venturus es: an alium expectamus? 4. Et respondens Jesus ait illis: Euntes renuntiate Joanni quæ audistis, & vidistis. 5. Cæci vident, claudi ambulant, & profi mundantur, surdi au-diunt, mortui resurgunt, pauperes evangelizantur. 6. Et beatus est, qui non fuerit scandalizatus in me. 7. Illis autem abeuntibus, cœpit Jesus dicere ad turbas de Joanne: Quid existis in desertum videre? arundinem vento agitatam? 8. Sed quid existis videre? hominem mollibus vestitum? Ecce qui mollibus vestiuntur in do-mibus regum sunt. 9. Sed quid existis videre? Prophetam? Etiam dico vobis, & plusquam prophetam. 10. Hic est enim de quo scriptum est: Ecce ego mitto An-gelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te. 11. Amen dico vobis, non surrexit inter natos mulierum major Joanne Baptista, qui autem mi-nor est in regno cœlorum, major est illo. 12. A diebus autem Joannis Baptistæ us-que nunc, regnum cœlorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. 13. Omnes enim prophetæ & lex usque ad Joannem prophetarunt: 14. Et si vultis recipere, ipse est Elias qui venturus est. 15. Qui habet aures audiendi audiat. 16. Cui autem similem æstimabo generationem istam? Similis est pueris sedentibus in foro: qui clamantes cœqualibus. 17. dicunt: Cecinimus vobis, & non saltaistis: lamenta-vimus, & non planxistis. 18. Venit enim Joannes neque manducans, neque bibe-ns, & dicunt: 19. Ecce homo vorax, & potator vini, Publicanorum, & peccatorum amicus, & justificata est sapientia à filiis suis. 20. Tunc cœpit exprobare civi-tatibus, in quibus factæ sunt plurimæ virtutes ejus, quia non egissent pœniten-tiam. 21. Væ tibi Corozain, væ tibi Bethsaida: quia si in Tyro, & Sydona factæ es-sent virtutes, quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio, & cinere pœnitentiam egis-sent. 22. Verumtamen dico vobis: Tyro, & Sidoni remissus erit in die judicii, quàm vobis. 23. Et tu Capharnaum, nunquid usque in cœlum exaltaberis? usque in infernum descendes: quia si in Sodomis factæ fuissent virtutes, quæ factæ sunt in te, fortè mansissent usque in hanc diem. 24. Verumtamen dico vobis, quia terræ So-domorum remissus erit in die judicii, quàm tibi. 25. In illo tempore respondens Jesus dixit: Confiteor tibi pater, Domine cœli, & terræ, quia abscondisti hæc à sa-pientibus, & prudentibus, & revelasti ea parvulis. 26. Ita Pater, quoniam sic fuit placitum ante te. 27. Omnia mihi tradita sunt à patre meo. Et nemo novit filium nisi pater: neque patrem quis novit, nisi filius, & cui voluerit filius revelare. 28. Ve-nite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. 29. Tollite jugum meum super vos, & discite à me, quia mitis sum, & humilis corde: & in-venietis requiem animabus vestris. 30. Jugum enim meum suave est, & onus meum leve.

ARGUMENTUM

ARGUMENTUM CUM

Remissionibus.

- Primò, Vers. 1. Joannes Baptista per dis-cipulos quærit à Chri-sto? An ipse sit Messias, Christus D. responderet non per verba, sed per opera, & facta, seu mira-cula, se verum esse Mes-siam: de quo t. 3. cap. 13.
- Secundo, V. 7. Laudat Joannem, quod inter natos mulierum non surrexit major, quod explicavi proxime citato cap. 13.
- Tertio, V. 16. Arguit, & increpat Judæos, quòd tam se ipsum, quàm Joannem non rece-perint. Explicavi to. 3. cap. 14.
- Quarto, V. 21. Diras minas dicit in civita-tes Corozain, & Caphar-naum; quod explicavi tom. 3. cap. 14.
- Quinto, V. 25. Patrem confitetur, quod se, suaque magna mysteria humilibus, ac parvulis re-velaverit, quòd est ex-plicatum t. 3. cap. 20.

Joannes in vinculis.

QUÆSTIO I.

Quare innocens, ac purissimus Joannes describitur in vinculis?

- 1. **I**t noster Evangelista hoc cap. 11. n. 2. Joannes autem cum audisset in vinculis opera Christi: quod explicavi latè tom. 3. cap. 3. per triginta quæstiones. Et quomodo Joannes in vinculis? ibi, q. 1. & 2. Nunc verd Adde, Joannes in vinculis, carcere; ac inter oppressiones, ac squallores, quos hæc secum affe-runt, cum esset puritate, innocentia, ac sanctitate Angelus, ut Christus D. hoc capite ait, infra v. 10. Hic est de quo scriptum est: Ecce ego mitto Angelum meum: & ait Baptista, cum Christum videret, dicebat: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi: Joan. 1. n. 29. Ubi cum innocentissimum Agnum prædicat, absque ulla peccati labe, statim prædicat ejus mortem, & passionem, qua mundi peccata erant delenda: pulchre D. Chry-sost. apud Caten. D. Thomæ ait: Joannes passio-nem non ignorabat: sed hoc primum testatus est di-cens, Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mun-di: Agnum enim vocans, Crucem divulgat: Quid illi strius? Ubi Agni innocentia prædicatur, ibi passio, & crux divulgatur.
- 2. Ex industria discipulus Ioseph ponitur ab ejus Sylveira in Evang. Tom. VI.

Quanta
innocentia
est major,
tanto ma-jor
est calum-nia, & por-secutiones
in eum de-voluntur.

Joan. 1.
D. Chryf.

dispensatore in sacco Benjamin. Deinde ipse dispensator omnium saccos scrutatus, incipiens à majori usque ad minimum, inventus est scyphus in sacco Benjamin, Gen. 44. n. 12. Inter omnes suos fratres, solus Benjamin, qui erat purior, in-nocentior, ac moribus, & vitâ excellentior cæ-teris, furto, ac latrocinio arguitur, ita frequen-ter contingit, quòd purior, ac innocentior falsi-tate, ac calumniâ reus dicatur, ac publicetur, ut perbellè notat Lippomanus, & ait: Disquisitio-nem singuli admittunt: prompte, donec devoluta est ad innocentissimum emnium: sic solem imposturis de-gravari non alii, quàm pissimi. Nulla turba est inno-centia, si res mendacis, & imposturis agi cœperit, Frequen-ter in pueros, ac innocentes persecutio-nes, & calumniæ divolvunt.

Genes. 44.
Innocens,
& purus
mendacio,
& falsita-te arguitur.

Lippomaa.

QUÆSTIO II.

Quare Joannes constitutus in carcere mittit duos discipulos ad Christum.

Alt Evang. ista, Joannes cum audisset in vin-culis opera Christi, mittens duos de discipulis suis, ait illi: Tu es, qui venturus es, an alium expectamus? quod latè explicavi citato c. 12. per priores septem quæstiones, nunc verd Adde.

3.
Textus.

Primò, de hac re præclare dicitur D. Basil. Seleuc. Orat. 34. ait: Videtur mihi primum, ubi Joannes agens quæstionem habeat. Ubi? in vinculis. Cum ergo aliquanto post capite truncandus esset, videretque discipulos ad Christi documenta non iterare; imò ex cupidine gloria iis obviam ire, qua Dominus annuntiabat, & nonnunquam ex Christi invidia, ad criminationem procedere; legationem instruit, in speciem de Christo ipse sus-citans; re ipsa verd eos cum Christo conjungens.

4.
D. Basil. Sel.

Erat Joannes in vinculis, & bene ipse agnovit, quòd mors sua esset in propinquo: cum ergo aliquanto post capite truncandus esset; & vi-rum com-debat, quòd discipuli sui non frequentabant Christi scholam, ac doctrinam; imò quòd ei invidebant: & nonnunquam ex Christi invidia ad criminationem procedere, ut fecerant disci-puli Joannis, proposita Christo quæstione de jejuniis, dicentes, Quare nos, & Pharisei jeju-namus frequenter: Discipuli autem tui non jeju-nant? Matth. 9. n. 14. Inde legationem instituit, quoad speciem interrogans, an ipse esset ven-turus, re verd ipsa eos Christo conjungens. Bo-nus magister non solum in vita sollicitus erat e suorum salute, sed etiam post mortem, & ideo noluit eos manere vacillantes, ac verd do-ctrina destitutos, & veluti oves sine pastore er-rantes; inde eos ad Christum delegat, ut ejus doctrinâ illuminentur, ac sub ejus tutela securi remaneant: Sic & Moyses cum ei manifesta-tum fuisset à Deo mortem ejus instare, post tam longam peregrinationem quadraginta anno-rum tantis laboribus plenam, non per se postu-lat, ut Abrahamus: Quid dabis mihi? Gen. 15. n. 2. sed totus est sollicitus de bono regimine, ac populi dispositione, sic orant: Provideat Dominus Deus spirituum omnis carnis hominem, qui sit super multitudinem hanc. Num. 27. n. 16. Procopius ibi: Curam agit populi, & successorem constitue-re dignatur, indicans non minorem curam princi-pis esse debere super populo, quam pastoris super ovibus.

Bonus
pater
agit de sue
viri com-
modo post
mortem.

Matth. 9.

Genes. 15.

Num. 27.

Procopius.

I Secundo:

Secundò Chrysostomus in Imperfecto homil. 27. ait: Vis scire quod est super naturam humanam? Missus in carcerem Joannes, non de suo periculo sollicitus fuerat, sed de aliorum salute cogitabat, id est, discipulorum suorum; ideo missus ad Christum interrogat: Tu es, qui venturus es; Altè perpende illud: Quod est supra humanam naturam: planè non à natura, sed à Deo venit, quod quis laboribus plenus, sui oblitus, super aliorum commodum invigilet. Cum meus Jesus inter duos latrones penderet in cruce, unus ex illis blasphemabat, dicens: si tu es Christus, salvum fac teipsum, & nos: alter increpat eum dicens: neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es, & nos quidem iuste... hic verè nihil mali egit. Luc. 23. n. 41. mirabilis hominis virtus, qui tot malis, doloribus, ac tormentis circumdatus, sui oblitus, totus erat in procuranda alterius salute, ut suo errore deposito, blasphemabat eum; ad viam salutis dirigeretur. D. Augustinus homil. de Cruce, & Latrone ait: Quis non admiretur, & compungatur? non solum, quod in ipso erat, sed & ea, quæ circa seipsum erant, relinquens, de altero curam gerebat, doctor effectus, & corripuens, & dicens: Neque tu times Deum.

6. Tertio, D. Chrysostom. homil. 8. ad Ephesios ait: Vinculus erat Joannes propter Christum, legemque Dei. Quid autem in carcere constitutus fecit? Annon ille missis discipulis suis dixit: Euntes dicite Christo, Tu es venturus ille, an alium expectabimus? Itaque illic existens docuit; non enim erat negligens. Nihil Joanne de sua monent injuria, unum de veritate Evangelica est negotium, nec metu frangitur, nec terretur injuria, nec vinculis detinetur, sed forti, ac constanti animo, suo incumbit muneri prædicatoris, ac doctoris officium adimplet, vinculorum tyrannidem superans, à qua nullo modo potuit impediti, vel retardari. Ait Paulus 2. Timoth. 2. n. 9. Ego laboro usque ad vincula, verbum Dei non est alligatum, Græcus, non est in vinculis, ego sum vincus in vinculis, sed verbum Dei non est in vinculis, pulchrè Chrysostomus ibi: Vincuntur manus, sed manet liber animus... Doctorem si vinceris, doctrinam vincere non vales: lingua, non manu seritur verbum, quod nullis subjacet vinculis.

7. Pulchrè Virgo sapiens, quæ male vexata, ab Urbano custode verberibus, vulneribusque excepta, & rebus exuta domesticis, quæ quaerendi ratio? Cantic. 5. n. 7. Percusserunt me, & vulneraverunt me; tulerunt pallium meum: Adhuc instat veri magistra, quæ Deum frustra quaesierat: Vocavi, & non respondit mihi, &c. n. 6. Iterum præstat, & requirit juramento adhibito, ut filia Jerusalem suum dilectum certum faciant de incendio sui amoris, num. 8. & suum dilectum requisitum, & non inventum eleganti cantilena, pulchrè laudat: Dilectus meus candidus, & rubicundus, electus ex millibus; caput ejus aurum omnium, &c. n. 10. utque adeo urget veri dicendi amator, etiam fortunâ reluctantè, ut ipsa virgo multis malis modis tacta; & quodammodo favore, ac benevolentia carens, eum eum invenire non posset, adhuc tamen constanti animo perseverat, quæ de bono Deo sentit renuntiare, & publicare. Justus Orgelitan. ait: Ut insinues Ecclesiam in

his persecutionibus constitutam, ineffabili in Deum dilectione ferventem. In nervo, ac in vinculis erat Paulus, Romanâ severitate pulsatus, & tamen ibi Philippenses, Ephesios, Colossenses literis solatur Apostolicis, ac exhortatur ad salutem. Ad Ephesios 3. num. 1. Ego Paulus vincus Christi IESU, &c. Quid ad Philippenses laudat bonam hominum fidem, & mores? eo quod habeam vos in corde, & vinculis meis: cap. 1. num. 7. urget Colossenses ad viam vitæ rectam, eisque suam carcerem commendat, cap. 4. n. 18. Memores estote vinculorum meorum: de suisque vinculis Philemonem admonet, ibi n. 1. Paulus vincus Christi Iesu: Ecce tam constans, ac perseverans est bonus magister in prædicanda veritate, ut suarum injuriarum oblitus, nec tot carceribus, vinculis, ac laboribus comprimatur, ut charitas frigeat, sed magis inde inardescit, ut quamvis corpus sit alligatum, lingua & manus sit expedita ad docendum verbis, & epistolis. D. Hieronym. ad Philemonem ait: Paulus non sentit injuriam, nec cruciatur dolore: nil novit aliud nisi de Christi Evangelio cogitare.

8. Ephes. 3. Philipp. 1. Colossens. 4. Philem. 1. Nulla calamitas deterreret. Viram à vero dicendo. Joannes ponitur in Evangelio ut lucerna lucens producat ad lucem. Sine Joanne quodammodo esset imperfectum Evangelium. In confirmationem hujus rei nota, quod postquam Evangelista Joannes enarrat æternam Christi generationem, statim subinfert, ac annectit Joannis testimonium, ut notat noster D. Cyrillus Alexandr. lib. 1. in Joannem, c. 18. Ac si post scriptam æternam Christi generationem, qua ut verus Deus de Deo vero procedit maxime ad ejus illustrem commendationem faceret, quod à Baptista haberet testimonium, laudem, & demonstrationem. Ecce Joan. 1. n. 15. testimonium: Et Joannes testimonium perhibet de ipso, & clamat, &c. Laudem ibid. n. 17. Antè me factus est, cujus non sum dignus, ut solvam ejus corrigiam calceamenti: Demonstrationem ibid. n. 29. cum eum dicit totius mundi Redemptorem. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollis peccata mundi: Ac etiam eum cum demonstrat filium Dei. Ibid. n. 34. Hic est filius Dei.

9. Textus. 10. Rupertus. Joannes Christum laudat, & Christus præsolvit laudans Joannem. 11. Galfridus. Laudibus Joannis delectatur Christus. 12. In præsentem ait Christus D. n. 14. Si vultis recipere, ipse est Elias, qui venturus est: quod explicavi tom. 3. c. 13. expositione 10. ubi n. 193. breviter attigi quandam elegantem rationem D. Hieronymi, quæ nunc latius est explicanda. D. Hieronymus ad hunc locum ait: Elias ergo Joannes dicitur, non secundum stultos Philosophos, & quosquam hæreticos, qui metempsychosim (hoc est animarum transmigrationem) introducunt, sed quia venerit in spiritu, & virtute Elias: Sed & vita austeritas, rigorque mentis Elias & Joannis pares sunt. Ille in eremo, iste in cremo: ille zonâ pellicâ cingebatur, iste simile habuit cingulum: ille quoniam regem Ahab: & Jezabel impietatis arguit, fugere compulsus est. Iste, quia Herodis, & Herodiadis illicitas arguit nuptias, truncatur. Elias adhuc venturus erat, ut ipsemet Christus dixit Matth. 17. n. 10. Quomodo Joannes, qui non venturus erat, sed Sylvester in Evang. Tom. VI.

13. Text. 14. D. Hieron. præfens stabat, esse potuit Elias? non mirum, quod nomen Eliæ sibi acquirat, qui Eliæ omnes exercebat virtutes; sic & dicere solemus ad exprimentam virtutem bellicam, ac generositatem alicujus magni viri; est alter Alexander Magnus, Julius Cæsar, vel Connestablis Nuncius, Alvarez, Pereira, sic & ad declarandam præstantissimam alicujus magni Doctoris sapientiam dicimus, est alter Aristoteles, Augustinus, vel Hieronim. sic & ad significandum quantus, & qualis esset Joannes, dicitur de eo, quod est Elias: Vita austeritas, rigorque mentis Elias, & Joannis pares facit, quod in magnam gloriam cedit parentis Eliæ, quod tanquam virtutis exemplar introducatur. Ait Ezechiel 34. n. 23. Suscitabo super eos pastorem unum, qui pascat eas seruum meum David: Quisnam est iste David: non ille primus rex Israël, qui jam defunctus erat sed alius suscitandus, & suscitabo super eas Qui virtutes David erat executurus; & ideo ut David reputandus, quod aliqui de Zorababel duce interpretantur. D. Chrysostom. homil. in Matth. ait: Nobiliores quæque reges sanctitate, qui post David fuerunt, ab illo omnes vocabantur. Nec ipsi soli, verum etiam Deus. Nam Ezechiel, & paratur alii propheta, dicunt David resurrecturum esse, atque venturum, non de illo utique mortuo jam loquentes, sed de iis, qui ejus virtutes erant imitaturi; proindeque magni illi reges David dicebantur, non quia erant personâ primus Rex de tribu Juda, sed quia ejus virtutes exprimebant. Ad hoc respicit Tertullianus lib. de Monogam. dicens: Exempla circumspectio alicujus David; etiam per sanguinem nuptias sibi ingerentis. Sic primus David nuptias sibi comparavit, occisis hostibus, 1. Reg. 18. n. 27. sic & nomen David extenditur ad eos, qui similiter se habent. Cùm meus Jesus penderet in cruce, scribit Evangelista: Seabant juxta crucem IESU mater ejus, & soror Maris ejus Maria Cleopha, & Maria Magdalene Joan. 19. n. 25. Ecce omnes, quæ coexistebant, cum Maria matre Jesu, Mariæ dicuntur, & cur tanto vocabulo nobilitantur? pio, ac ardenti amore, quo Christum prosequantur, quantum fieri poterat sanctissimam Virginem Mariam comitantur; ac imitabantur; & ideo cantatissimo Mariæ nomine ab Evangelista sublimantur, ac illustrantur. Modestus Hierosolymitan. relat. à P. Cerda tom. 2. in Tertullian. lib. 4. cap. 7. & à M. Bæza tom. 7. de Christo figurato, libr. 17. Cerda. cap. 3. §. 9. sic ait: Quemadmodum primitia Apostolorum ob immobilem fidem, quam habuit in Christum petram, Petrus dictus est, ita discipularum princeps, propter ejus puritatem, & amorem, quem in Christum habuit, Maria dicta fuit, [de Magdalenâ loquitur] eodem nomine, ac mater ipsius Salvatoris. Sicut firmissima Simonis fides promeruit nomen à Petra, quod datum erat Christo in Scriptura, sic Magdalene puritas, & amor in Christum nobis retulit nomen Matris ejus, ut Maria vocaretur, ac diceretur. Ob amorem & devotum ritatem Magdalene nomine Mariæ illustratur. Modestus. Bæza.

15. Ezech. 34. D. Chrysol. Magnorum nomen compositi, ab his, qui virtutes operantur. Tertull. 16. Joann. 16. Ob amorem & devotum ritatem Magdalene nomine Mariæ illustratur. Modestus. Bæza.

tenebris comprehendi. Matthæus verò, cum natus eum Domini tenuit inuit occupatum, mox ut Nazareth puerum nutriendum commendavit, ad Præcursorem, & Baptistam convertit stylium, ratus imperfectum fore, quidquid de Sponso diceret si de individuo sponsi reticeret amico: Nil certe elegantius ad encomia Baptistæ, laudibus Joannis delectabatur Dominus immorari: tanto amoris affectu erga eum tenebatur. Marcus, Lucas, Joannes in exordio suorum Evangeliorum ejus præconia celebrant, ut auctoritas tanti nominis commendabilis redderet Evangelium: & eum Joannes esset lucens, & ardens doctrinâ, & charitate, ab Evangelistis ponitur primo in limine Evangeliorum, ut sua luce ac splendore producat ad veram lucem Christum IESUM: Et lucerna in ipso ingressu, ac vestibulo ardens, & lucens perduceret ad lucem: & Matthæus; quamquam in exordio sui Evangelii agat de Christi nativitate, statim ad Baptistam cap. 3. convertit stylium, Ratus imperfectum fore quidquid de sponso diceret, si individuo sponsi reticeret amico.

12. In confirmationem hujus rei nota, quod postquam Evangelista Joannes enarrat æternam Christi generationem, statim subinfert, ac annectit Joannis testimonium, ut notat noster D. Cyrillus Alexandr. lib. 1. in Joannem, c. 18. Ac si post scriptam æternam Christi generationem, qua ut verus Deus de Deo vero procedit maxime ad ejus illustrem commendationem faceret, quod à Baptista haberet testimonium, laudem, & demonstrationem. Ecce Joan. 1. n. 15. testimonium: Et Joannes testimonium perhibet de ipso, & clamat, &c. Laudem ibid. n. 17. Antè me factus est, cujus non sum dignus, ut solvam ejus corrigiam calceamenti: Demonstrationem ibid. n. 29. cum eum dicit totius mundi Redemptorem. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollis peccata mundi: Ac etiam eum cum demonstrat filium Dei. Ibid. n. 34. Hic est filius Dei.

QUÆSTIO IV.

Quare Christus D. ait, quod si velint agnoscere, & recipere, Joannes ipse est Elias?

13. Text. 14. D. Hieron. præfens stabat, esse potuit Elias? non mirum, quod nomen Eliæ sibi acquirat, qui Eliæ omnes exercebat virtutes; sic & dicere solemus ad exprimentam virtutem bellicam, ac generositatem alicujus magni viri; est alter Alexander Magnus, Julius Cæsar, vel Connestablis Nuncius, Alvarez, Pereira, sic & ad declarandam præstantissimam alicujus magni Doctoris sapientiam dicimus, est alter Aristoteles, Augustinus, vel Hieronim. sic & ad significandum quantus, & qualis esset Joannes, dicitur de eo, quod est Elias: Vita austeritas, rigorque mentis Elias, & Joannis pares facit, quod in magnam gloriam cedit parentis Eliæ, quod tanquam virtutis exemplar introducatur. Ait Ezechiel 34. n. 23. Suscitabo super eas pastorem unum, qui pascat eas seruum meum David: Quisnam est iste David: non ille primus rex Israël, qui jam defunctus erat sed alius suscitandus, & suscitabo super eas Qui virtutes David erat executurus; & ideo ut David reputandus, quod aliqui de Zorababel duce interpretantur. D. Chrysostom. homil. in Matth. ait: Nobiliores quæque reges sanctitate, qui post David fuerunt, ab illo omnes vocabantur. Nec ipsi soli, verum etiam Deus. Nam Ezechiel, & paratur alii propheta, dicunt David resurrecturum esse, atque venturum, non de illo utique mortuo jam loquentes, sed de iis, qui ejus virtutes erant imitaturi; proindeque magni illi reges David dicebantur, non quia erant personâ primus Rex de tribu Juda, sed quia ejus virtutes exprimebant. Ad hoc respicit Tertullianus lib. de Monogam. dicens: Exempla circumspectio alicujus David; etiam per sanguinem nuptias sibi ingerentis. Sic primus David nuptias sibi comparavit, occisis hostibus, 1. Reg. 18. n. 27. sic & nomen David extenditur ad eos, qui similiter se habent. Cùm meus Jesus penderet in cruce, scribit Evangelista: Seabant juxta crucem IESU mater ejus, & soror Maris ejus Maria Cleopha, & Maria Magdalene Joan. 19. n. 25. Ecce omnes, quæ coexistebant, cum Maria matre Jesu, Mariæ dicuntur, & cur tanto vocabulo nobilitantur? pio, ac ardenti amore, quo Christum prosequantur, quantum fieri poterat sanctissimam Virginem Mariam comitantur; ac imitabantur; & ideo cantatissimo Mariæ nomine ab Evangelista sublimantur, ac illustrantur. Modestus Hierosolymitan. relat. à P. Cerda tom. 2. in Tertullian. lib. 4. cap. 7. & à M. Bæza tom. 7. de Christo figurato, libr. 17. Cerda. cap. 3. §. 9. sic ait: Quemadmodum primitia Apostolorum ob immobilem fidem, quam habuit in Christum petram, Petrus dictus est, ita discipularum princeps, propter ejus puritatem, & amorem, quem in Christum habuit, Maria dicta fuit, [de Magdalenâ loquitur] eodem nomine, ac mater ipsius Salvatoris. Sicut firmissima Simonis fides promeruit nomen à Petra, quod datum erat Christo in Scriptura, sic Magdalene puritas, & amor in Christum nobis retulit nomen Matris ejus, ut Maria vocaretur, ac diceretur. Ob amorem & devotum ritatem Magdalene nomine Mariæ illustratur. Modestus. Bæza.

15. Ezech. 34. D. Chrysol. Magnorum nomen compositi, ab his, qui virtutes operantur. Tertull. 16. Joann. 16. Ob amorem & devotum ritatem Magdalene nomine Mariæ illustratur. Modestus. Bæza.

15. Ezech. 34. D. Chrysol. Magnorum nomen compositi, ab his, qui virtutes operantur. Tertull. 16. Joann. 16. Ob amorem & devotum ritatem Magdalene nomine Mariæ illustratur. Modestus. Bæza.

15. Ezech. 34. D. Chrysol. Magnorum nomen compositi, ab his, qui virtutes operantur. Tertull. 16. Joann. 16. Ob amorem & devotum ritatem Magdalene nomine Mariæ illustratur. Modestus. Bæza.

15. Ezech. 34. D. Chrysol. Magnorum nomen compositi, ab his, qui virtutes operantur. Tertull. 16. Joann. 16. Ob amorem & devotum ritatem Magdalene nomine Mariæ illustratur. Modestus. Bæza.

15. Ezech. 34. D. Chrysol. Magnorum nomen compositi, ab his, qui virtutes operantur. Tertull. 16. Joann. 16. Ob amorem & devotum ritatem Magdalene nomine Mariæ illustratur. Modestus. Bæza.